

испращатъ въ Сибирь. И ний указваме на цѣла Европа тѣзи варварски постѣпки“.

Савфетъ паша е твърдѣ прибръзалъ съ тѣзи телеграмма, тѣй като до това врѣме руситѣ никакъ не бѣхж срѣщали и турско население.

Рѣшителното преминаване на руситѣ Дунава при Свищовъ. Преминаването Дунава било при Никополь било при Свищовъ се считаше една отъ най-труднитѣ задачи въ похода на руситѣ, — нъ и най-важното условие за постигание на цѣльта. Преди да изложимъ сполучливия начинъ на преминаването, ще кажемъ нѣколко думи за взетитѣ предварителни мѣрки по него.

Полковницитѣ Аргамановъ и Каулбарсъ отъ установенитѣ русеки войски въ Зимничъ срѣщо Свищовъ, поискали да узнаятъ турската сила въ и около послѣдний този градъ. Нъ въ това врѣме като било запрѣтено плаването по Дунава на всички безъ изключение параходи, гемии и лодки освѣнъ на военнитѣ и то при гжета сгража, никой вече не минавалъ отъ единий брѣгъ на другий, тѣ намислили да промъкнатъ нѣкое лице презъ Дунава съ гълъби, чрѣзъ които да се извѣстятъ каква е турската сила въ Свищовъ.

За преминаването Дунава и предаването гълъбитѣ на надлѣжното мѣсто, рѣшилъ се единъ македонецъ, хлѣбаръ, на име Величко, преселенъ въ Свищовъ и врѣменно живущъ въ Зимничъ.

Отъ домътъ на Г. Георгицовъ въ Зимничъ били вземени три гълъби и Ан. Аневъ който придружавалъ руската войска, предалъ ги въ кошничка на Величка, а Ив. Х. Димитровъ му връчилъ едно писмо за Хр. Ц. Бръчковъ въ Свищовъ.

Рѣшителния Величко се качилъ по средъ нощъ въ една лодка придруженъ отъ Ив. Х. Димитровъ, единъ русеки офицеринъ и потеглили въ тъмнината презъ Дунава. Матроситѣ никакъвъ шумъ не произвождали съ лопатитѣ си въ водата и благополучно пристигнали на другия брѣгъ. Величко излѣзналъ изъ лодката, която веднага се завърнала надирѣ, а той се промъкналъ между честитѣ нъ дълбоко и спокойно заспали сгражи, крилъ се изъ лозята, сугренъта влѣзълъ въ града, намѣрилъ Бръчкова и предалъ му гълъбитѣ.

На 24 Май, Бръчковъ привързалъ между крилата на единия гълъбъ писъмце което имало слѣдующето съдържание: